

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ Ἀ' Ἐστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταῖνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὁδὸς Μουσῶν 11
Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μία ἐξορισθεῖσα Μεγαλειότης. — Νεκρὰ ἦτο καὶ ἀνέζησε. — Γυναί-
κειά δράσις. Ἐπιστολὴ Ἀδαμαντίου Κοραῆ πρὸς τὴν Γιάννητιαν Καίρη —
Ἡ κ. Ζλατάνου ὑπὲρ Ἑλλάδος ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ. — Ἡ Φαρ-
μακεμένη λίμνη (ὑπὸ δος Εἰρήνης Νικολαΐδου). Αἱ κινήσεις τῶν μι-
κρῶν (ὑπὸ κ. Ι. Νεβῶ ἱατροῦ). — Καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν
τῶν ἐφέδρων. Ἄσυλον διὰ τὰ νήπια. — Συμβουλαί. — Εἰδοποιήσεις. —
Ἐπιφυλλίς.

κατασιευάσματα τῶν αὐλοκολάκων συμβούλων τῆς, αἴφνης
εὐρέθη πρῶταν τινὰ χωρὶς στέμμα καὶ χωρὶς θρόνον, ἄδοξος
δὲ καὶ παρὰ τῶν ἰδίων ἰυπηκόων, ὀνειδιζομένη, τίς οἶδεν, εἰς
ποῖαν ἄξενον χώραν κατέφυγε σήμερον, ζητοῦσα ἄσυλον.

Ἡ Ραναβάλω εἶναι νέα γυνή, μόλις ἡλικίας τριάκοντα
τεσσαρῶν ἐτῶν. Ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον τὸ 1882, διαδεχ-

θεῖσα τὴν ἐξαδέλφην τῆς μητρός τῆς, ὑ-
πανδρεύθη πρὶν ἢ ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον
τὸν πρίγκηπα Ράτρισμο, φέρουσα τότε τὸ
ὄνομα καὶ τὸν τίτλον Ρατζασίν-δράχτυ.

Ὀλίγα μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀ-
νάρρησιν τῆς ἔτη ἀπώλεσε τὸν σύζυγον
τῆς καὶ συνεζεύχθη εἰς δεύτερον γά-
μον μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς πρίγ-
κηπος Ραμιλεριβίνη, ἀνδρὸς πρεσβύ-
του, ὅστις κατεῖχε τὴν ἐξουσίαν ὡς
πρωθυπουργὸς ἀπὸ τοῦ 1864. Εἰς τὰς
χεῖρας τούτου ἀνέθηκεν ὀριστικῶς καὶ
ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξελέγξεως, τὴν τύχην
τοῦ κράτους τῆς, ὡς δ' ἀπεδείχθη ἐκ
τῶν ὑστέρων, ἡ τυιαυτὴ ὑπερτάτη ἐ-
πιρροὴ τοῦ συζύγου τῆς βασιλίσσης,
ὀλεθρίας ἔσχε συνεπειᾶς διὰ τὸν λαὸν
τῆς Μαδαγασκάρης, ὅστις μετὰ πό-
λεμον ἄδοξον δι' αὐτόν, περιήλθεν εἰς
τὴν κυριότητα τῆς Γαλλίας.

ΡΑΝΑΒΑΛΩ ΙΙΙ

ΕΞΟΡΙΣΘΕΙΣΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

Ἡ Ραναβάλω εἶναι θυμὰ τῶν ἰσχυ-
ρῶν τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης. Ἀφοῦ
ἀπώλεσε τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ κράτους
τῆς, ἀδεξίως διεθύνετο τὰς τύχας αὐ-
τοῦ, ἀπώλεσε καὶ τὸ βασίλειόν τῆς,
ἐκθροισθεῖσα παρὰ τῶν Γάλλων κατα-
κλιτῶν καὶ διωχθεῖσα ἀπὸ τῆς παρελ-
θούσης Παρασκευῆς εἰς ἐξορίαν, μακρὰν
τῆς χώρας, εἰς τὴν ἐγεννήθη καὶ ἐβασί-
λευσεν ἐπὶ δεκατετραετίαν ὅλην.

Ἡ βασίλισσα Ραναβάλω Μανζάκα ΙΙΙ
ὑπῆρξε γυνὴ νωθρά, ἠδυπαθής, ἄκριτος.
Διήρχετο τὸν καιρὸν τῆς, ὅχι εἰς μελέ-
τας τῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους τῆς,
ἀλλ' οὔτε εἰς διοργανώσιν τῆς πολιτι-
κῆς καὶ στρατιωτικῆς διοικήσεως τῆς
χώρας τῆς, ἀλλ' εἰς παίγνια διασκε-
δαστικά, ὡς τὸ τόσον ἐν Μαδαγασκάρῃ συνειθιζόμενον παί-
γνιον τοῦ λότο καὶ τὸ τοῦ ἀετοῦ, παίγνιον παιδικῶν διὰ τὴν
Εὐρώπην, ἀλλ' ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ραναβάλω ἀποτελοῦν μίαν
τῶν μεγαλοπρεστέρων ἐθνικῶν διασκεδάσεων.

Ἡ βασίλισσα Ραναβάλω εἶαι μανιώδης παίκτρια, ἐνῶ
δὲ παρηκολούθει τὰ εἰς τὰ ὕψη ἀνιπόμενα χρυσοχάρτινα

ΡΑΝΑΒΑΛΩ ΙΙΙ
ΕΞΟΡΙΣΘΕΙΣΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

ἮΤΟ ΝΕΚΡΑ ΚΑΙ ΑΝΕΖΗΣΕ

Ἦτο νεκρὰ καὶ ἀνέζησε. Εἶχε ἀπολεσθῆ καὶ εὐρέθη.
Ἰδοὺ τί θὰ λέγῃ σήμερον ἡ πλειὸς τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἡμι-
θῶων προγόνων μας, οἱ ὅποιοι εἶχον νομίσει ὡς ἀπολεσθεῖσαν

διὰ παντός τὴν Ἑλλάδα τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης, ἢ αὐτοὶ ἐδημιούργησαν διὰ τῆς ἀνδρείας, τῆς αὐταπαρνήτεως καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ των.

Ναί. Εἶχεν ἀπολεσθῆ σχεδόν, βυθισθεῖσα περὶ ἐβδομηκονταετίαν περίπου εἰς τὸ σκότος τῆς ἀδρανείας καὶ τοῦ ὕλισμοῦ, καὶ ἐπανακουμένη μόνον εἰς τὰς δάφνας καὶ τὰ τρόπαια, τὰ ὅποια ἐκείνοι ἔστησαν πολυπληθῆ ἐπὶ γῆς μὲ τὸ ἀλμὰ των ποτισθείσης γῆς τῆς. Καὶ εἶχον κλυταί ἐκείνοι ἀπὸ τῶν αἰθερίων τῆς ἀθνασίας δικαιοτήτων των τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἀγαπητὴν πατρίδα. Καὶ εἶχον ρίψει πρὸ τῶν ποδῶν των ξηρούς καὶ ἀποφυλισμένους τοὺς στεφάνους, μὲ τοὺς ὁποίους ἡ δόξα εἶχε περιβάλλει τὰ μέτωπά των. Καὶ ἐζήτησαν νὰ ἀπαρνηθοῦν καὶ αὐτὴν τὴν ἀθνασίαν καὶ νὰ ἀπολεσθοῦν εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς ἀνυπαρξίας, ἕνα μὴ ἡ εἰκὼν τῆς μικρᾶς, τῆς ἀσήμε, τῆς παρὰ τῶν ἰσχυρῶν περιφρονουμένης Ἑλλάδος ἐξακολουθῆ νὰ ἀποτελῆ ἐν τῇ αἰωνιότητι τὸ ὀδυνηρὸν μαρτύριον τῆς μεγάλης καὶ ἀθανάτου ψυχῆς των.

Εἶχον πεισθῆ πλέον ὅτι εἰς τὰς φλέβας τῶν τέκνων των δὲν εἶχε μεταγγισθῆ οὔτε σταγὼν αἵματος ἐκ τοῦ ἰδικοῦ των, ὅτι εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰ πνεύματά των δὲν εἶχε κληρονομηθῆ οὔτε ἔχνος καὶ ἐκ τῶν ἰδίων ἀρετῶν καὶ ἰδεῶν, καὶ ἀπέλπιδες, μὲ τὴν στυγνὴν ἀπόγνωσιν ὡς συνοδόν, εἶχον ἀποστρέψει ἀποφρακτικῶς τὰ βλέμματα ἀπὸ τὴν μικρὰν ἡλιόλουστον τοῦ κόσμου γωνίαν, τὴν ὁποίαν μὲ τὰς γιγαντεῖους χεῖράς των εἶχον ἐκθάψει καὶ ἀναστήσει ἐκ τοῦ ἄδου.

Μόνον αἱ ἐν τῇ ἀθνασίᾳ σύντροφοὶ των δὲν εἶχον ἀπολέσει πᾶσαν περὶ τῶν ἀπολεσθέντων τέκνων ἐλπίδα. Μόνον αὐταὶ ἀριθμοῦσαι τὰς πληγὰς των καὶ ἀνχιμνησκόμεναι τὰ εἰς ποταμοὺς αἱμάτων βαπτισθέντα τέκνα των, δὲν ἐπίστευον ὅτι ἡ εἰς τοιαύτην κολυμβήθραν ἀγιότητος καὶ μαρτυρίου βαπτισθεῖσα Ἑλλάς, ἦτο δυνατόν καὶ πάλιν νὰ ἐξαφαινοῦν νὰ ἀπολεσθῆ, νὰ ἐκλείψῃ.

Καὶ ἀνέμενον αὐταὶ καρτερικαί, ἐστεμμέναι μὲ τοὺς ἀμαράντους τῆς δόξης στεφάνους, περιβεβλημέναι μὲ τὴν εἰς τὸ ἴδιον αἶμα βαφθεῖσαν ἀλουργίδα τῆς τιμῆς τὴν ἐπιστροφὴν τῆς μετανοούσης ἀμαρτωλῆς, ἦν αὐταὶ μὲ τὸ ἡρωϊκὸν γάλα των ἐγκαλοῦνσαν βρέφος, καὶ μὲ τοὺς ἀγίους τῆς ἀγάπης των παλμοὺς ὠδήγησαν νήπιον.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀνέτειλε τέλος. Ἡ εἰς τὴν μαλθακότητα καὶ τὴν τρυφήν, καὶ τὴν ἀδράνειαν καὶ τὸν ὕλισμὸν κυλισθεῖσα ἐπὶ ἡμισυν αἰῶνα κόρη τόσων προικωμένων πόθων καὶ ὀνείρων, ἡ νεκρναστέσσα καὶ πάλιν τὴν πρὸς τὸν θάνατον ὀδὸν τραπέισα, ἀφυπνίσθη αἴρνης τοῦ ληθαργου, ἠγέρθη, ἐκινήθη, ἀνέζησε. Περισυλλέξασα τὰς ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένας δυνάμεις τῆς, ζωσθεῖσα τὸ ζῆφος καὶ τὸ κράνος ἀνδρίζεται τόσον, ὥστε αὕτη καὶ μόνη σήμερον ὡς ἄλλος τῆς Γραφῆς Δαυὶδ, νὰ ἀντιμετωπιζῆ ἀτρόμητος τὸν γίγαντα τῆς Εὐρώπης ὅλης Γολιάθ, νὰ ἀψηφῆ τὴν μεγίστην καὶ ἀπερίριστον δυνάμιν του, καὶ μὲ τὴν σημαίαν τοῦ ἰδεώδους καὶ τῆς ἐλευθερίας νὰ ἀγωνίζεται τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς ἀγῶνα.

Ἡ σάλπιξ τῆς ἐξεγέρσεως καὶ νεκρναστέσεως αὐτῆς ἀντηγεῖ τοὺς γλυκεῖς καὶ μελωδικούς ἤχους τῆς εἰς τὰ πέδρα τῆς Οἰκουμένης, παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἔτι ψυχὰι ἀγναί, καρδίαι εὐγενεῖς καὶ μεγάλαι, πάλλουσαι ὑπὲρ τοῦ

ἰδεώδους καὶ τῆς ἀληθείας. Ἡ σάλπιξ τῆς ἐξεγέρσεως καὶ νεκρναστέσεως αὐτῆς ἔφθασε καὶ μέχρι τῶν αἰθερίων τῆς ἀθνασίας κόσμων, ἀντήχησε καὶ εἰς τὰς καρδίας ἐείνων, οἵτινες ἐνόμιζον τὴν κόρην, ἦν ἐκ νεκρῶν ἀνέστησαν, τὴν Ἑλλάδα τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς ἀπολεσθεῖσαν διὰ παντός. Καὶ ἐορτάζουν καὶ ἐκείνοι μεθ' ἡμῶν ἐορτὴν χαρᾶς καὶ πανηγυρίζουν πανηγυρὶν ἀναστάσεως καὶ περισυλλέγουσιν τὰς πρὸ τῶν ποδῶν των δάφνας, δὲ ὄν θὰ στεφανώσουν τὸ ἀγνὸν μέτωπον τῆς νεαρᾶς κόρης των, ἥτις ἀνέζησε, τῆς ἀπολεσθείσης, ἥτις εὐρέθη.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ

Μοναδικὴν περίοδον εἰς τὰ σύγχρονα τῆς Ἑλλάδος χρονικὰ προησιάζει ἡ κατ' αὐτὰς πυρετώδης δράσις τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδων. Ἡ πρωτεύουσα κατὰ φυσικὸν λόγον πρωτοστατεῖ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν κίνησιν καὶ ὁ γυναικεῖος πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν παρουσιάζει ἀσύνηθες φαινόμενον ἐνεργητικότητος καὶ ἐργασίας, ἥτις ἔχει εὐγενεῖς ἐλαττήριον καὶ ἀφετηρίαν, τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγαπὴν καὶ τὴν πρὸς θύματα τῆς ἐμπολέμου αὐτῆς καταστάσεως συμπάθειαν.

Ἄν ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν μικρὰν, τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν, τὴν βλέπομεν εἰς δύο διηρημένῃ στρατόπεδα: Τὴν τῶν μικρῶν κορασιδῶν, αἱ ὁποῖοι οἰκονομοῦν τὸ ἀντίτιμον τῶν ὀπωρικῶν, τῶν γλυκυμάτων, τῶν παιγιῶν των διὰ νὰ βοηθήσουν μικρὰ παιδάκια τῶν προσφύγων καὶ τὴν τῶν νεαρῶν δεσποινίδων, αἱ ὁποῖαι ἡ ράπτουν ἀσπρόρουχα καὶ φορέματα διὰ πρόσφυγας, διὰ τὰ νοσοκομεία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διὰ τὸν στρατόν, ἡ ζωγραφίζουν ὠραία ἔργα διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀγοράν, ἡ ὁποῖα διοργανώθη σήμερον ὑπὲρ τῶν προσφύγων, ἡ κατασκευάζουν ἐργόχειρα, τὰ ὁποῖα ἐκποιοῦν διὰ λαχείων καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀντίτιμον διατίθεται ἐπίσης ὑπὲρ τῶν σημερινῶν τῶν προσφύγων ἀναγκῶν. Ἡ συνήθεις τῶν παιδικῶν συλλόγων καὶ σωματείων ἐγενικεύθη εἰς καταπληκτικὸν βαθμὸν καὶ μικρὰ κοριτσάκια δώδεκα καὶ δεκατριῶν ἐτῶν ἔχουν ἤδη τὸν Σύλλογόν των καὶ διοργανῶνουν τὸ λαχεῖόν των καὶ ζητοῦν τοὺς ἐράνους τῶν οἰκογενειακῶν φίλων καὶ συγγενῶν των διὰ τοὺς πρόσφυγας.

Ἄλλ' ὅτι γίνεται εἰς μικρὸν παρὰ τῶν μικρῶν, γίνεται εἰς μέγα παρὰ τῶν μεγάλων. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ἀνευ ὑπερβολῆς, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἄρτου, τὸν ὁποῖον χορηγεῖ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς πρόσφυγας, πᾶσα ἡ λοιπὴ περίθαλψις καὶ προστασία αὐτῶν ὀφείλεται εἰς τὴν γυναικεῖαν φιλανθρωπίαν, ἡ ὁποῖα ἐκδηλοῦται μὲ τρόπον περιποιούντα τιμὴν εἰς τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας.

Αἱ ἐν Ἀθήναις ἐνεργοῦν, καταβάλλουν κόπους καὶ φροντίδας, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῶν ἐξωτερικῶν δὲν ὑστεροῦν εἰς πατριωτικὴν ἐνέργειαν καὶ αὐταπαρνήσιν, εἰς γενναῖα βοηθήματα, εἰς χρηματικὰ ποσὰ καὶ εἰς εἶδη. Ἡδὴ ἡ πρώτη ἐξ ἐπαρχικῆς πόλεως, ὡς τὸ Γαλαξείδιον, ἀποστολὴ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τμήμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων εἶναι συγχινητικωτάτη. Βλέπει τις ἐκ τῶν ἀποσταλέντων ἀσπυροῦχων ὅτι ἠνοιχθήσαν σειπούκια μὲ προικιά, τὰ ὅποια ἐκεῖ ὑφαίνονται καὶ κατασκευάζονται ἀφροῦ ἀκόμη ἡ

κόρη εἶναι εἰς τὴν κούνικα, ὅτι μάλιστα ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀσπυροῦχων ὑπῆρξεν ἀνταξία τῶν δυστυχῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπρόκειτο νὰ δωρηθῶσι.

Αἱ κυρίαί τῆς ἐκεῖ ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἀποτελοῦσι κλάδον τοῦ Ἐθν. Τμήματος μας, εἶναι αἱ κ.κ. Μ. Ἡλιακοπούλου, Ρ. Χαροδάβεια, Β. Βλασσοπούλου, Ε. Παπαδέου, Μ. Παπαπέτρου, Ε. Μαλαματιανοῦ, Π. Βλάμη, Π. Μαρλᾶ, Εὐ. Κοντογεωργοπούλου, Εὐ. Νίκα, Α. Κουτσουλέρη.

Τὰ ἀποσταλέντα κιβώτια ἦσαν τέσσαρα μεγάλα, περιέχοντα πεντακάσια ὀδοιπόρητα τεμάχια τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα ὑποκάμισα καὶ 275 πήχεις διαφόρων ὕψοματων.

Συγχινητικωτάτος εἶναι ἐπίσης ὁ τρόπος, δι' οὗ διεξήχθη ἡ συλλογὴ ἐράνων ἐν Μηλέαις Βόλου. Ἡ ἐκεῖ Παρθεναγωγὶς δις Π. Σακκάρη ἔλαβε τὴν ἐκκλησίαν μας, συνεκινήθη, ἔκλυσε, ἐννοοῦσα ὅτι πᾶσα γυνὴ ὀφείλει νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν περιστάσιν αὐτήν. Χωρὶς δὲ νὰ χάσῃ καιρὸν ἀνέλασεν αὐτὴ ἡ ξένη ἐν τῇ μικρᾷ τοῦ Πηλίου κόμῃ νὰ ἐνεργήσῃ εἰσφοράς. Εὖρε προθύμους εἰς τὸ ἔργον τὴν κόρην τοῦ ἐκεῖ δημάρχου δα Γαρέφῃ ὡς καὶ τὴν δα Γαζῆ καὶ αἱ τρεῖς νεάνιδες, περιελοῦσαι τὸ χωρίον ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, συνέλεξαν ἐντὸς ὄρας περὶ τὰς διακοσίας ἐπτὰ δρ., τὰς ὁποῖας ἀπέστειλιν ἀμέσως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τμήμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων.

Οὕτω ἀνώνυμος δεσποινὶς ἐπεξεργάσθη καλλιτεχνικωτάτον πινακίον ἐκ γραμματοσήμων, τὸ ὁποῖον ἐξέθηκεν εἰς λαχεῖον καὶ εἰσέπραξε δρ. 200, ἃς προσέφερον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τμήμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων. Καὶ αἱ μικραὶ δεσποινίδας καὶ Ἐσλιν ἔχουν ἐπίσης διοργανώσει λαχεῖον, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀντίτιμον διατεθήσεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Ἡ δωρεὰ αὕτη εἶναι πολυτιμωτέρα διὰ τὸν τρόπον ἀκριβῶς τῆς ἐνεργείας, ἀπὸ τὰς μεγάλας τῶν πλουσίων δωρεάς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἀνοίξουν τὸ ταμεῖόν των διὰ νὰ προσφέρουν τὴν ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν συνδρομὴν των. Πολλὰς δὲ τοιαύτης φύσεως ἐνεργείας μᾶς ἀναγγέλλουν ἀναγνωστρίαι μας, σχηματίζασαι ομάδας καὶ διακλαδώσεις τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας των καὶ ἐργαζόμενοι ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ πατριωτικοῦ καὶ εὐεργετικοῦ ἐνταυτῶ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον τὸ Ἐθνικὸν Τμήμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἐπιδιώκει. Πρὸς τὰς ἐν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κυρίας καὶ δεσποινίδας, αἵτινες ἤδη ἐργάζονται μεθ' ἡμῶν καὶ πρὸς τὰς λοιπάς, αἵτινες δὲν εἶχον εἰσέτι λάθει καιρὸν νὰ καταρτίσωσι τὰς ομάδας των, συνιστῶμεν ἔντονον ἐνέργειαν καὶ κοινὴν συνεργασίαν εἰς ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον κύκλον.

Πᾶσαν δὲ ἐπιστολήν των ἢ προσφορὰν των ἀποστείλωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς με ὡς Γενικὴν Γραμματέα τῆς Ἑνώσεως, εἰς τὸ προσωρινὸν γραφεῖον τῆς Ἑνώσεως, ὁδὸς Μουσῶν ἀρ. 11.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΙΔΙΜΟΥ ΚΟΡΑΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΤΟΥ ΣΟΦΗΝ ΕΛΛΗΝΙΑΔ ΕΥΑΝΘΙΑΝ ΚΑΙ ΡΗ

Ἐκ Παρισίων 28 Ἰανουαρίου 1815

Φιλτάτη θυγάτηρ Εὐανθία,

Δὲν ἔχω πῶς ἄλλως νὰ φανερώσω ὅσην μ' ἐπροξένη-

σεν ἀπροσδόκητον χαρὰν ἡ ὠραία σου ἐπιστολή, πλὴν δίδων τὴν ὁποίαν ἤθελα σὲ δώσειν ὀνομασίαν, ἐκὼν ἡμῶν ἀληθῆς καὶ γνήσιός σου πατήρ. Φιλτάτη λοιπὸν θυγάτηρ, ἐπαινω σοὺ τὴν παιδείαν, καὶ μάλιστα τὴν προθυμίαν νὰ τὴν αὐξήσῃς καὶ νὰ τὴν κοινώσῃς εἰς τοὺς ἀπαιδεύτους.

Ἄλλ' ἂν ἀγαπᾶς νὰ τὴν αὐξήσῃς, πρέπει ν' ἀποφύγῃς τὸν ὁποῖον τρέχεις μέγαν κίνδυνον νὰ μείνης καὶ τῶν πλέον ἀπαιδευτῶν ὑποδεεστέρα. Ἄν καὶ ὁ ἀδελφός καὶ εὐεργέτης σου εἶναι ἀρκετὸς νὰ σὲ διδάξῃ καὶ τὸν κίνδυνον καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποφυγῆς, δὲν θέλουν ὅμως εἶσθαι περιτταὶ οὐδ' ἐμοῦ τοῦ γέροντος αἱ συμβουλαί, ἐκὼν ὡς εἰς φιλοστόργου πατρὸς παρραγγελίας δώσης εἰς αὐτὰς προσοχὴν.

Ἀνάγκη εἶναι πρὸ πάντων, φίλη Εὐανθία, νὰ μὴ σὲ λανθάνῃ τί σημαίνει ἡ σοφία. Ὅσα σ' ἐδίδαξε καὶ ὅσα μέλλει νὰ σὲ διδάξῃ ὁ ἀγαπητός σου ἀδελφός εἶναι ὄργανα καὶ μέσα τῆς σοφίας, ὅχι αὐτὴ ἡ σοφία. Ἐπειδὴ ὅλα ταῦτα, ἡ καὶ τὰ πλεῖστον, δύναται τις νὰ μάθῃ, καὶ μ' ὅλα ταῦτα νὰ μείνῃ ἄσφοπος, ἡ μᾶλλον καὶ αὐτῶν τῶν ἀσφῶν ἀσφώτερος καὶ ἀπαιδευότερος. Ἡ ἀληθινὴ σοφία, τέκνον ἀγαπητόν, εἶναι ὡς τὴν ὠρίζαν οἱ πρόγονοί μας, ἡ Τέχνη τοῦ βίου.

Καθὼς, διὰ νὰ κτίσῃ τις οἶκον, πρέπει νὰ εἶναι οἰκοδόμος, νὰ ράψῃ ἐνδύματα, ράπτῃς καὶ καθεξῆς, ὁμοίως δι' ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους χρεῖας, ὅ,τι θέλει τις νὰ κατασκευάσῃ μὲ τὰς ἰδίας του χεῖρας, ἀνάγκη εἶναι νὰ γνωρίζῃ τὴν τέχνην τῆς κατασκευῆς του. παρόμοια καὶ διὰ νὰ ζήσῃ τις, ὡς πρέπει, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ φύσις τὸν ἐγέννησε γένος, ἡ ἢ τὴν τύχην τὸν διώρισε βίου ἐπάγγελμα, πρέπει νὰ μάθῃ τὴν τέχνην τοῦ βίου. Ἡ τέχνη αὕτη δὲν ἀλλάσσει· ἀλλὰ προσδιορίζεται μόνον ἀπὸ τὰς διαφόρους τῆς τύχης ἢ τῆς φύσεως περιστάσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἄλλως ζῶσιν αἱ γυναῖκες παρὰ τοὺς ἄνδρας, ἄλλως πάλιν ἐκ τούτων οἱ προφύεσσορες παρὰ τοὺς πραγματευτάς, καὶ οὗτοι πάλιν ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὀνομαζομένους τεχνίτας· ὅλοι ὅμως εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς τέχνης τοῦ βίου ἐπιθυμοῦντες νὰ κτυπήσωσιν, ἡγοῦν νὰ ζήσωσιν εὐδαιμόνως. Ἄλλὰ τὸ εὐδαιμόνως τοῦτο σημαίνει ἐναρέτως, διότι ὅστις ἐλπίζει νὰ εὐδαιμονήσῃ χωρὶς ἀρετῆν, τρέφεται ἀπὸ ματαιὰς ἐλπίδας, πλανώμενος ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελευταίαν του ὥραν, καὶ τότε νὰ καταλάβῃ ὁ ἄτεχνος καὶ ἄτυχος, ὅτι ἔτρεξε τὸ στάδιον ὅλου τοῦ βίου χωρὶς τὴν πολυτίμον Τέχνην τοῦ βίου. Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὴν ἔρευναν πῶς ἔχει ν' ἀποκτήσῃ τὴν τέχνην ταύτην ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ Εὐανθία.

Τὴν σεμνότητα καὶ μετριοφροσύνην, ἀναγκαίως ἀρετὰς εἰς ὅλους, ἡ φύσις ὅμως τὰς ὠρισε στολισμὸν τῶν γυναικῶν ἰδιαιτέρον. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ καθημερινὴ πεῖρα καὶ ἡ κρίσις, μὲ τὴν ὁποίαν, συμφῶνως ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κρίνομεν ὅλοι τοὺς ἔχοντας τὰς τοιαύτας ἀρετάς, ἡ τὰς ἐναντίας κακίας. Ἀλαζὼν καὶ κομπαστῆς ἀνὴρ ψέγεται ὀλιγώτερον παρὰ γυναῖκα κομπαστρίαν. Κατηγοροῦν τὸν ἄσεμον ἄνδρα ὅσοι ἔχουσιν ἠθὴ χρηστά, ἀλλὰ γυναῖκα ἄσεμον καὶ αὐτοὶ οἱ ἄσεμοι ἄνδρες ἀναγκάζονται νὰ κρίνωσι βδελυκτῆν· ὡς ἐξεναντίας τῆς σεμνῆς καὶ μετριοφρονῆς γυναικὸς οἱ ἔπαινοι, εἰς τὸν μετριοφρονὰ καὶ σεμνὸν ἄνδρα γίνονται ἐκθιασμοί. Διὰ τί; διότι ἔλαβεν ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα πλεῖστον ἀπὸ τὴν φύσιν βοηθήματα νὰ εἶναι σεμνὴ.

Τὰ πλείωτα ὅμως ταῦτα βοηθήματα κινδυνεύουν νὰ μεταιωθῶσιν, ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἀπάτην τῶν κακῶν παραδειγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ὁ φίλος ἀδελφός σου μακρὰν σὲ κρατεῖ, καὶ σὺ ἀφ' ἐκείτης εὐκολον εἶναι νὰ κρατηθῆς, ἐπειδὴ εἶναι ἐξω σου, ἀλλ' εἶναι τις ἄλλος ἀπατεῶν, Εὐανθία, τὸσον πλέον δυσφύλακτος, ὅσον εἶναι ἐσωτερικὸς καὶ σύντροφος ἀχώριστος ἡμῶν, τὸν ὁποῖον ἡ φύσις μας ἀναγκάζει νὰ συναστρεφώμεθα καθ' ἡμέραν, καθ' ὥραν, κατὰ πάσαν ὥραν στιγμὴν. Εἰξεύρεις τίς εἶναι ὁ πλάνος οὗτος; Ἡ ἰδίᾳ μας ταλαίπωρος κεφαλή καὶ τὸ δυσκολώτερον τῆς ὁποίας ὀλίγον ἀρχήτερα ἔλεγα Τέχνης τοῦ βίου μέρος εἶναι νὰ φεύγη τις τοῦ πλάνου τούτου τὰς ἀπατηλὰς κολακείας. Καὶ ἂν δὲν μὲ πιστεύης ἄκουσε τὰ χρυσὰ τοῦ χρυσοῦ μας Πλάτωνος λόγια. «Τὸ γὰρ ἐξαπατᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἐκείνου πάντων χαλεπώτατον· ὅταν γὰρ οὐδὲ σμικρὸν ἀποσατῆ ἀλλ' αἰεὶ παρῆ ὁ ἐξαπατήσων, πῶς οὐ δεινόν!» Ἡ δυσκολία τῆς φυλακῆς γίνεται τὸσον μεγαλητέρα, ὅσον ἔχει προτερήματα πλείωτα ὁ ἀπατῶμενος καὶ σπανιώτερα, ἂν καὶ ἔπρεπε νὰ ἦναι ὅλον τὸ ἐναντίον. Τοῦτο σὲ λέγω, ὄχι διὰ νὰ σ' ἐμποδίσω ν' αὐξήσης τὴν εἰς τὰ μαθήματα προκοπῆ σου, ἀλλὰ νὰ σὲ κάμω προσεκτικώτερον ἐναντίον τοῦ ἀπατεῶνος.

Ἴδου τί ἐνδέχεται νὰ σὲ λέγῃ κολακεύων σε καθημέραν ὁ πλάνος: Εὐανθία σὺ εἶσαι τοῦ πολλὰ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν λογίων γυναικῶν, καὶ εἰς τὰς Κυδωνίας ἴσως ἡ μόνη λογία. Ἄν πιστεύσης τὰ δολερὰ ταῦτα λόγια τοῦ πλάνου, αὐτὸς θέλει σὲ κάμει ν' ἀμελήσης, τὸ ἀπ' ὅσα ἐδιδάχθης, ἢ διδάσκεισαι ἀξιολογώτερον μάθημα, τὴν Τέχνην τοῦ βίου. Πρόσεχε, τέκνον, διὰ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ θεοῦ. Ὅσον εἶναι μεγαλητέρος ὁ κίνδυνος, τὸσον πλέον ἀγρυπνος πρέπει νὰ στέκης ἐναντίον τοῦ πλάνου. Ὅσακις αὐτὸς σὲ κολακεύῃ με τοιοῦτους σατανικοὺς λογισμούς, πρόβαλλε σὺ ἐναντίον του τὸν ἀληθινὸν καὶ φρόνιμον τοῦτον λογισμόν. «Ἡ κοινὴ τοῦ γένους μου δυστυχία μὲ καταστένει μίαν τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ. Ἐὰν ἐγενώμην εἰς τοὺς χρόνους τῆς προγονικῆς λαμπρότητος, ἤθελα εἶθαι ἢ ἐσχάτη ἴσως τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν καλῶς ἀναθρεμμένων γυναικῶν καί, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται τὸν πόθον τῆς λαμπρότητος αὐτῆς, ἢ πιθανόν ὅτι μετ' ὀλίγας ἐτῶν ἐκατοντάδας, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναβιώσω, θέλω πάλιν λογιζομαι μίαν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ». Ὅποια ἦτον ἡ κατάστασις τῶν προγόνων ἡμῶν, ὁποία θέλει εἶσθαι σὺν Θεῷ τῶν ἀπογόνων μας· εἰς τοιαύτην σήμερον κατάστασιν εἶναι ἡ φωτισμένη Εὐρώπη ὅπου εὐρίσκονται πολλὰ γυναικῆς στολισμέναι με παιδεῖαν, ὄχι προφεσσομένων ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῆς ἐσχάτης τάξεως.

Βλέπεις λοιπὸν, ἀγαπητὸν τέκνον, ὅτι ἡ παιδεία ἀντὶ νὰ σοῦ ἐξεπάρῃ τὸν νοῦν, πρέπει νὰ σὲ παρακινήσῃ εἰς δοξολογίαν Θεοῦ, πρῶτον μὲν, ὅτι σ' ἐγέννησεν εἰς τοιαύτην χρόνον περιόδον, ὅταν ἡ ταλαίπωρος ἡμῶν πατρίς ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται τὰ κατὰ τῆς παιδείας· ἔπειτα ὅτι καὶ σ' ἐγέννησεν ἀδελφὴν ἀνδρὸς ἱκανοῦ νὰ σὲ στολίσῃ με παιδεῖαν. Ἡ πλέον ὅμως εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν δημιουργὸν δοξολογία (πάλιν σὲ τὸ λέγω) εἶναι νὰ κατευθύνῃς ὅσῃν ἔχεις, καὶ ὅσῃν μέλλεις ν' ἀποκτήσης παιδεῖαν εἰς τὴν ἀνωτέραν ὅλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν Τέχνην τοῦ βίου, καὶ νὰ τὴν μάθῃς τὸσον καλὰ ὥστε νὰ ἦσαι καλὴ νὰ τὴν παραδίδῃς με λόγον καὶ μ' ἔργον,

καὶ εἰς τὰς συνηλικιωτιδάς σου παρθένους, καὶ ὅταν σὺν Θεῷ ὑπανδρευθῆς, εἰς τὰ τέκνα σου διὰ νὰ δείξῃς με ταύτην σου τὴν ἐπιμέλειαν, ὅτι εἶσαι γνήσιον τῆς Ἑλλάδος τέκνον, καὶ νὰ ἐπιταχύνῃς τὸ κατὰ σὲ τὴν ἀναγέννησιν τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς καὶ πατρίδος.

Εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, φίλη θυγάτηρ, δὲν ἦτο νὰ γεννηθῆς πρὸ πολλῶν ἢ μετὰ πολλὰς ἐκατοντάδας ἐτῶν, οὐδὲ νὰ ἐξισωθῆς με τὰς μελλούσας Ἑλληνίδας· εἰς τὴν ἐξουσίαν σου ὅμως (μὴν ἀμφιβέβησεν ὅτι εἶναι) νὰ υπερβῆς πολλὰς ἀπὸ τὰς ἀρχαίας, καὶ νὰ μὴ σὲ υπερβῆ καμία ἀπὸ τὰς μελλούσας εἰς τὴν τέχνην τοῦ βίου, εἰς τὴν ὁποίαν μόνον στηρίζεται ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία, καὶ τῆς ὁποίας βραβεῖον εἶνε ἡ ἀθανασία.

Ταῦτα σὲ λέγει ἀπὸ βάθους πατρικῶν σπλάγγων ὁ γηραιὸς Κοραῆς. Ταῦτα μελέτα καθημέραν, ἂν θέλῃς νὰ εὐδαιμονήσῃς ζωῶν, καὶ ν' ἀφήσης, ἀφίνουσα τὴν ζωὴν, ἀθάνατον ὄνομα. Σπούδασε, φίλον θυγάτριον, νὰ κατασταθῆς ὁμοία τῆς γυναικῆς, τὴν ὁποίαν ἐζητεῖ ὁ Σολομών· σπούδασε, ἂν ἐρωτᾷ τις εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἐκεῖνος, γυναικᾶ ἀνδρείαν τις εὐρίσκει; Νὰ τὸν ἀποκρίνωμαι οἱ γνωρίζοντές σε, τὴν ἐξ Ἀνδρου Εὐανθίαν Καίρη. Καταγίνου εἰς ἀνάγνωσιν τῶν ἑλληνικῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων, καὶ μάλιστα τῶν κλασικῶν. Ἀλλὰ καταγίνου ὡς μέλισσα, ἀπνεύζουσα ἀπ' αὐτοῦς ὅτι εἶναι χρῆσιμον εἰς τὸ μέλι τῆς τέχνης τοῦ βίου. Ἀναγίνωσκε συχνὰ τὸ συναξάριον τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος καυχήματος τοῦ Σωκράτους, γεγραμμένον κομψότερον ἀπὸ τὸν Πλάτωνα, ἀληθέστερον ἀπὸ τὸν Ξενοφῶντα. Εἰς κανὲν ἔθνος δὲν ἐγεννήθη τοιοῦτος καλὸς τεχνίτης τοῦ βίου, ὁποῖος ὁ Σωκράτης. Μὴν ἀμελήσῃς τὸν θαυμαστὸν τοῦ Σωκράτους καὶ δεῦτερον Σωκράτην, τὸν Πλούταρχον.

Φρόντισε μάλιστα, ἂν θέλῃς ν' αὐξήσης τὴν εἰς τὰ κατὰ προκοπῆν σου, νὰ μεταδίδῃς τοὺς καρπούς τῆς εἰς τὰς συνηλικιωτιδάς σου παρθένους. Δὲν ἐμπορεῖς, τέκνον ἀγαπητόν, νὰ φαντασθῆς, πόσον γρήγορα αὐξάνουσι τὰ φῶτα, ὅταν μεταδίδωνται, καὶ πόσην ἠδονὴν προξενεῖ εἰς τὰς φιλανθρωπὸν ψυχὰς ἢ μεταδοσις αὐτῶν. Ὅταν κατὰ δυστυχίαν εὐρεθῆ τις περικυκλωμένος ἀπὸ βρβάρους, πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ τοὺς φωτίσῃ, ἀλλῶς κινδυνεύει νὰ βρβάρωσῃ αὐτός. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τίς τίνεσιν οὐκ εἰσὶν εἰς τὸν Εὐρεπίδην, ὅτι ἔχασε τὰ ἦθη του διὰ τὴν μακρὰν μεταξὺ βρβάρων διατριβήν.

«Βεβρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βρβάρους».

Τὸν ὁποῖον σ' ἐσυμβούλευα τῆς μελίσης τρόπον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προγονικῶν μας βιβλίων, τὸν αὐτὸν πρέπει, Εὐανθία, νὰ μεταχειρίζεσαι καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἀλλογενῶν, καὶ ἐξαίρετος τῶν Γάλλων, ἐπειδὴ γνωρίζεις τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ὥστε νὰ ἐπιθυμῆς νὰ μεταφράσῃς τι καὶ ἀπὸ τὰ γαλλικὰ συγγράμματα· βιβλία ἄξια μεταφράσεως εἶνε καὶ πολλὰ καὶ κατὰ ἄλλ' ὀλίγα ἀπ' αὐτὰ εἶσαι ἀκόμη εἰς κατάστασιν νὰ μεταφράσῃς καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας σου, καὶ διότι δὲν εἶναι πιθανόν νὰ εἰξεύρῃς ἀκόμη τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν τὸσον καλὰ, ὥστε νὰ μεταφέρῃς τὰ νοήματα τῶν Γάλλων εἰς τὴν γλῶσσαν μας, ἢ ὁποῖα οὐδ' αὐτὴ ἀκόμη δὲν εἶναι οὐτ' ἀρετὰ πλουσία, οὐτ' ἀρετὰ τριμμένη νὰ τὰ ἐκφράζῃ χωρὶς κίνδυνον γαλλισμῶν. Μ' ὅλον τοῦτο τέκνον, καὶ αὐτὴ σου ἡ ἐπιθυμία εἶναι πολλῶν ἐπαίνων ἄξια. Διὰ νὰ κάμῃς λοιπὸν ἀρχήν, σὺν Θεῷ, σὲ πέμπω τὸ νεωστὶ ἐκδοθέν κομψόν

ἡθικὸν συγγράμματιον ἀπὸ γυναικῆς σοφῆς καὶ σεβασμῆς τὴν κυρίαν Γυζότην. Ἄν ὄχι ἄλλο, γυμνάζεσαι καὶ διὰ τῆς μεταφράσεως τῶν Γάλλων τὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τὴν μητρικὴν σου. Ἐὰν ὅμως ἐπιτύχῃς νὰ κάμῃς τὴν μετάφρασιν τοιαύτην, ἢ ὁποῖα καὶ νὰ ἀναγινώσκῃται με εὐκρέστησιν, τότε θέλεις λάβειν ἀμοιβὴν τῶν κόπων σου, τὸν ἔπαινον τῶν ὁμογενῶν, καὶ τὰς εὐλογίας ἐμοῦ τοῦ γέροντος, ὅστις ἀποθνήσκω πλέον εὐχαριστημένος ἀφ' ὅσῃ ἴδω ὅτι παιδεῖα εἰσεχώρησε καὶ εἰς αὐτὰς τοῦ γένους μας τὰς γυναικᾶς. Ὑγίαινε, πρόκοπτε εἰς τὴν τέχνην τοῦ βίου.

Ὁ εὐχέτης τῆς προκοπῆς σου

ΚΟΡΑΗΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΑ

Εἶναι καλὸν νὰ ἀφίση κανεὶς τὰ βρέφη νὰ κινεῖνται καὶ πρὸς τοῦτο ἅμα τὸ μικρὸν ἔχει μὴνῶν τινῶν ἡλικίαν ὄρθον εἶναι νὰ τοποθετοῦνται πλησίον τοῦ ἀντικείμενου τοιοῦτου στήματος καὶ βάρους, ὥστε νὰ τοῦ ἐπιτρέπουν χωρὶς νὰ πληγωθῇ, νὰ κινῆται διαφοροτρόπως, θέλον νὰ τὸ συλλάβῃ. Κατὰ τὸν δωδέκατον μῆνα, ὅπότεν τὸ μικρὸν προσπαθῇ νὰ βηματίσῃ καὶ σύρεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ τοποθετεῖ κανεὶς ἐπὶ ἐνὸς τάπητος, ὅπου δύναται νὰ ἀρεθῇ εἰς τὰς προσπαθείας του.

Ἄλλοτε διὰ νὰ συνθίξουν τὸ μικρὸν νὰ περιπατῇ, μεταχειρίζοντο τὰ τετράγωνα ἐκεῖνα τροχοφόρα μηχανήματα, τὰ ὁποῖα σήμερον ἐξελεγχθησαν ἀκατάλληλα καὶ ἐπιβλαβῆ θεωροῦνται μάλιστα σήμερον πολὺ ἐπικίνδυνα διὰ τὰ καχεκτικὰ παιδάκια, τὰ ἐπηρεαζόμενα πρὸς τὴν ραχίτιδα, διότι διευκολύνουν καὶ συντελοῦν εἰς τὴν κύρωσιν τῶν κνημῶν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ μήτηρ πρέπει νὰ περᾷ ἐν μάκτρον ὑπὸ τὰς μασχάλας τοῦ μικροῦ τῆς, καὶ, ὑποβαστάζουσα αὐτὸ διὰ τῶν δύο ἄκρων τοῦ μάκτρον τούτου, νὰ τὸ ὀδηγῇ νὰ κάμῃ ὀλίγα βήματα ὡσπύτως. Μετὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην τὸ νήπιον, καθήμενον ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μητρὸς, ἀδιακόπως ζητεῖ νὰ σκιρτᾷ. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ τὸ διευκολύνουν οὐχὶ ὅμως ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὡς συνειθίζουσι πολλὰ, διότι κινήσεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπότομοι, δύνατον νὰ ἐπιφέρουν σοβαροὺς κινδύνους. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν λούουν τὰ μικρὰ καθ' ἑκάστην Ἐν τούτοις καὶ δὲς, τρεῖς τῆς ἐβδομάδος δύναται μόνον νὰ γίνεσθαι. Τὰ λουτρά ταῦτα ἀρχίζουσι μετὰ τρεῖς τέσσαρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεως· ἡ μέση θερμοκρασία των πρέπει νὰ εἶναι 15 βαθμῶν περίπου καὶ ἡ διάρκεια των ὄχι περισσοτέρα τῶν δύο τριῶν λεπτῶν· ὅσον δὲ ἡ θερμοκρασία εἶναι μικροτέρη καὶ ἡ διάρκεια πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγοτέρα. Διὰ τὸ σπύγγισμα, τὴν θερμότητα κατόπι τοῦ λουτροῦ, προφυλάξεις τινὲς εἶναι ἀναπόφευκτοι. Ἡ λούουσα τὸ μικρὸν πρέπει νὰ βοηθῆται ὑπὸ δευτέρου προσώπου, τὸ ὁποῖον θὰ θερμικῆν τὰ διὰ τὸ σπύγγισμα ἀσπρόρουχα. Ἡ κοίτις ἐν ἣ τοποθετεῖται τὸ παιδίον μετὰ τὸ λουτρὸν ἀμέσως, πρέπει νὰ ἔχει προηγουμένως θερμανθῆ. Ἐπίσης τὸ δωμάτιον ὅπου θὰ γείνη τὸ λουτρὸν πρέπει νὰ ἔχῃ θερμοκρασίαν 18 βαθμῶν. Ἄνευ τῶν προετοιμασιῶν, τὸ λουτρὸν ἐπίστε καθίσταται βλαβερὸν διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ μικροῦ. Ἐν τοιαύτῃ

περιπτώσει, κάλιον εἶναι νὰ ἀπέχῃ τις τούτου ἐκτός ἐν ὁ καιρὸς εἶναι θερμὸς. Πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ ἐξοδος τοῦ μικροῦ, διὰ τοῦτο καλλίτερον εἶνε τὸ λουτρὸν του νὰ γίνεσθαι τὸ ἐσπέρας.

Ἡ χρησιμότης τῶν λουτρῶν ἐκτός τῶν ἄλλων συνίσταται καὶ εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μικροῦ, πρὸ πάντων ἂν ρίπτῃ κανεὶς ὀλίγον ἔλαιον καὶ οἰνόπνευμα ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Πρὸς τοῦτο μίαν δρᾶξ χονδροῦ ἔλαιον καὶ 25 γραμμάρια οἰνοπνεύματος εἶναι ἀρετὰ. Ἐὰν τὸ μικρὸν φαίνεται ἀνήτηχον ἐντὸς τοῦ λουτροῦ, πρέπει νὰ ἀναβιβάζεται ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ εἰς 32 βαθμούς καὶ νὰ προστίθεται εἰς αὐτὸ ἀφέψημα, περιέχον 125 γραμμ. φιλλῶρας καὶ φύλλα πορτοκαλέας καὶ τούτου ὅμως ἡ διάρκεια θὰ εἶναι πέντε λεπτῶν.

Ἐκτός τοῦ λουτροῦ, τὸ σῶμα τοῦ μικροῦ πρέπει νὰ πλυνέται ἐκάστην πρωίαν με ψυχρὸν ἢ καὶ με χλιαρὸν ὕδωρ. Τὰ μικρὰ παιδάκια ἀνέχονται ἀρετὰ τὰς πλύσεις ταύτας ἀρετὴ τὸ σπύγγισμα νὰ γίνεσθαι ἀμέσως ὅπως καὶ διὰ τὸ λουτρὸν. Ἐὰν τὸ δῆμα εἶναι πολὺ λεπτὸν καὶ ἀπειλεῖται ἐρεθισμός, αἱ πλύσεις αὐταὶ γίνονται με ὕδωρ ἐκ φύλλων καρυδιᾶς. Γενικὸς δὲ κανὼν εἶναι, ἐὰν ἡ θερμοκρασία ἐν γένει εἶναι ψυχρά, πρέπει νὰ ἐνδύεται τὸ μικρὸν πλησίον τῆς φωτιᾶς.

Μαρία Νεβώ ἰατρός.

Η ΦΑΡΜΑΚΕΜΕΝΗ ΛΙΜΝΗ

Κάτω στὰ πόδια τοῦ βουνοῦ εἶνε μιὰ λίμνη με δικυμντένικα καὶ ἡσυχὰ νερά, με γύρω τῆς τίποτα δὲν φυτρώνει καὶ τὰ λίγα χαμύλαδα ποῦ εἶνε τὰ βλέπει μακρυμμένα καὶ χλωμικμένα· ποῦλι ποτὲ δὲν κατεβίνει νὰ σβύσῃ στὰ κρυσταλλένια τῆς νερά τῆ δίψα του καὶ ἀλλοίμονο σ' ὅποιο διαβάτη ξεγελαστὴ καὶ πιεῖ ἀπ' τὸ νερὸ τῆς· φλόγα ἀσθεστῆ ἀνάβῃ στὰ σωθικά του, γιὰ τὴ φωτιὰ καὶ φαρμάκι, κλείουνε μέσκα τους τὰ νερά τῆς.

Ἐκεῖ ποῦ τὴν βρῖσκειται ἡ λίμνη αὐτὴ κάμπος λουλουδοστόλιστος πρὶν ἦτανε καὶ παρέκει τὸ κρυστάλλινον παλάτι τῆς περὶ ὠμορφῆς ζωηρῆς τοῦ βουνοῦ, ἔλαμπε ὡς ἀτίμητο πεδράδι σ' τὴς πρώτες ἀχτίδες τοῦ ἡλίου ποῦ τὸ χάιδευεν.

Ἐκεῖ ποῦ πρῶτα τόση ὠμορφιὰ καὶ ζωὴ βρασίλευε, τὴν δὲ μένει ἄλλο πρὸς μιὰ ἄχαρη λίμνη· τὴ λίμνη αὐτὴ τὴν γέννησεν τὰ δάκρυα τῆς ζωηρῆς τοῦ βουνοῦ, ὅταν ἔχασε τὴν ἀγάπη τῆς Στὸν τόπο αὐτὸ ποῦ πέρασε τὴς πορὴ γλυκιᾶς καὶ ἀλησμόνητες ὥρας τῆς εὐτυχίας τῆς, ἐκεῖ κάθε βράδυ, ἔπειτα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἔρχονταν καὶ ἔκλεγε τὴ χαμένη χαρὰ τῆς, καὶ κάθε σταλαγματιὰ ποῦ ἔπεφτε ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς, τέτοια φωτιὰ καὶ δύναμι εἶχε, ποῦ ἔκαιγε ὅτι ἔπεφτε καὶ τρύπαγε τῆς πέτρας. Κ' ἔτσι λίγο, λίγο, ὁ λουλουδοσπαρμένος τόπος λίμνη ἔγεινε, με μὰζὺ με τὰ λουλουδα μαράθησαν καὶ τὰ νερά καὶ ἡ ὠμορφιὰ τῆς, καὶ βλέποντας μιὰ μέρα τὴν εἰκόνα τῆς μεσ' τὰ καθάρια νερά τῆς λίμνης, τόσο πολὺ λυπήθηκε τὴ χαμένη ὠμορφιὰ τῆς ποῦ μέσκα στὰ νερά τῆς λίμνης ἔπεσε καὶ τέλειωσε τὴν ἄχαρη ζωὴ τῆς.

Εἰρήνη Νικολαΐδου.

Η Κ. ΖΑΤΑΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙ ΚΡΗΤΗΣ

Προς τον εκδότην του Manchester Guardian Αξιότιμε Κύριε,

Οφείλω να εκφράσω τον βαθύτατον μου θαυμασμόν και τας εγκάρδιους ευχαριστίας μου εις την δεσποινίδα Editu Cattersale και εις τον κύριον F. Crossley δια τας επιστολάς, τας οποίας ἐδημσίευσαν εις το σημερινόν Guardian υπέρ της Κρήτης και της Ελλάδος. Συλλαλητήρια πρέπει να διοργανωθώσι παντού εις την Ευρώπην και εις την Αγγλίαν προς υποστήριξιν και ενίσχυσιν των χριστιανών της Κρήτης, οι οποίοι μάχονται εναντίον του Σουλτάνου και των βαρβάρων τυράννων Τούρκων υπέρ της απελευθερώσεώς των.

Ο πεπολιτισμένος κόσμος, ο απολαμβάνων την ελευθερίαν, ελαχίστην ιδέαν δύναται να σχηματίση περί των παθημάτων των χριστιανών υπό του τουρκικού ζυγού. Τα προσφιλέστερα αυτών όντα φονεύονται και αι περιουσίαι αυτών καταστρέφονται, εν γένει δὲ υπέρφεραν και υποφέρουν τα πάνδημα. Η στιγμή είναι λίαν κρίσιμος και ο πεπολιτισμένος κόσμος δὲν πρέπει να διαστάση να βοηθήσῃ την Κρήτην και τους Κρητας υπέρ της Ενωσεως μετά της μητρὸς Ελλάδος.

Οι Κρητες ἐπὶ αἰῶνας τώρα υπό τον τουρκικόν ζυγόν ἦσαν υποχρεωμένοι να αντιμετωπίζου πολλὰς ἐπαναστάσεις και πολλὰς σφαγὰς, αι ὁποῖαι ἐντελῶς κατέστρεψαν την νῆσόν των. Σήμερον τὸ κακόν ἐκφυρῶθη και οι βοηθοῦντες αὐτοὺς σώζου τον χριστιανισμόν, σώζου ἀδελφούς. Εἶνε δυνατὸν οι ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ να βλέπωσιν αὐτοὺς ἀπαθῶς σφαζομένους; Ἐλπίζω περί του ἐναντίου, διότι ἄλλως τοῦτο θὰ εἶνε ὑπεράτη ἀγνωμοσύνη πρὸς την μητέρα Ἑλλάδα, εις ἣν ὀφείλεται ὁ πολιτισμός.

Κατὰ χιλιάδας μετροῦνται τὰ γυναικόπαιδα, τὰ ἔχοντα ἀνάγκην προστασίας και ἀσύλου. Οι πλείστοι αὐτῶν ἦσαν μέχρι της χθὲς πλούσιοι εις την εὐφορον και εὐδαίμονα αὐτῶν νῆσον. Ἀπὸ του περελθόντος θέρους σφάζονται ὡς κτήνη, και διώκονται ἐγκαταλείποντες τὰς περιουσίας αὐτῶν και πᾶν ὅ,τι πολῦτιμον εἶχον. Πᾶς χριστιανὸς ὀφείλει να ὑψώσῃ φωνήν υπέρ των ἀδελφῶν των κατὰ την κρίσιμον ταύτην στιγμήν. Τὰ δεινὰ της Κρήτης πρέπει να πᾶντωσι πλέον. Πάντες θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς να την ἴδωμεν ελευθέρην και εὐτυχῆ μετὰ τόσους αἰῶνας ἀνάγκης και δουλείας. Παρκαλεθῆμεν θερμῶς ὅπως πᾶσα συνεισφορά υπέρ των Κρητῶν ἀποσταλῆ πρὸς την Κυρίαν Δημάρχου του Manchester εις του Ruan.

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Δὲν εἶναι μόνον τὸ Ἐθνικὸν Τμήμα της Ενωσεως των Ἑλληνιδων, τὸ ὁποῖον προσέφερε τὰς ἐθνικὰς ὑπηρεσίας του εις τὰς κρίσιμους στιγμὰς, ἀς διερχόμεθα σήμερον.

Τὸ Λαϊκὸν Τμήμα του ὁποῖου Πρόεδρος εἶναι ἡ θαυμαστικὴ δραστηριότητος και φιλοπατρικὴς γυνὴ κ. Μαρία Κεφαλά, ἐν συνενόσει μετὰ του Ἐθνικοῦ ἀνέλαβε να παράσῃ τροφήν του συσσιτίου πρὸς τὰς οἰκογενείας των ἀπόρων ἐφῆδρων. Πλήν τούτου τὸ αὐτὸ Λαϊκὸν Τμήμα συνέστησεν ἤδη Ἄσυ-

λον δια τὰ βρέφη και τὰ νήπια των δυστυχῶν οἰκογενειῶν, των ὁποῖων αι μητέρες ἔχου ἀνάγκην να διημερεύουσιν ἐκτὸς του οἴκου, ἐργαζόμεναι ὅπως κερδίσου τον ἄρτον των.

Και δια τὰς πρόσφυγας και δια τὰς ἀπόρους γυναίκας των ἐφῆδρων τὸ Παιδικὸν αὐτὸ Ἄσυλον θὰ παράσῃ εὐεργετικὴν ὑπηρεσίαν, ἣδη δὲ ἀπὸ της προχθὲς, δυνάμεθα να εἴπωμεν, ὅτι ἐγένετο αἰτία να σωθῇ δυστυχὴς πρόσφυξ ἀπὸ βεβαίου θανάτου. Βαρέως ἀσθενὴς δὲν ἀπεράσισε να μετανεχθῇ εις τον Εὐαγγελισμόν, ἐν δὲν εἶχε την βεβαιότητα ὅτι τὸ παιδάκι της, τὸ μόλις τεσσαράκοντα ἡμερῶν θὰ περιεθάλλετο και ἐπροστατεύετο εις ἀσφαλὲς μέρος. Τὸ μικρὸν μετηνέχθη εις τὸ βρεφικὸν αὐτὸ φροντιστήριον, και ἡ μήτηρ, θὰ σωθῇ.

Τὸ φροντιστήριον ἐορτάζει σήμερον τὰ ἐγκαίνια του εις την Νεοδμητον οἰκίαν Ντάβερη την ἐν τῇ συνοικίᾳ Μακρογιάνην.

Τὸ νεοσυστάτου φροντιστηρίου πρόεδρος εἶναι αὐτὴ ἡ πρόεδρος του Λαϊκοῦ Τμήματος της Ενωσεως κ. Μαρία Κεφαλά, ἐπόπτρια ἱατρὸς ἡ δις Μαρία Καλαποθάκη, πρόεδρος του Τμήματος της Νοσηλείας και Οἰκιακῆς Ὑγιεινῆς της Ενωσεως, ταμίας ἡ δις Αἰκατερίνη Κακουλίδου, πρὸς ἣν δέον να ἀποστελλεταί πᾶσα ὑπὲρ του Φροντιστηρίου συνδρομὴ εις την ἐπὶ της ὁδοῦ 1. 7) θρίου οἰκίαν της.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Κινητὰ νοσοκομεία πολέμου. Ἐφοροὶ Φανὴ Φ. Πάλλη. Γραμματεὺς Ἀμαλία Παπαηλιοπούλου. Καταρτίζεται νοσοκομειον δια 40 κλινας, μεθ' ὧν των ἐξαρτημάτων, χειρουργικῶν ἐργαλείων, φαρμάκων, σκηνῶν κ.τ.λ.

Μορφωσις νοσοκόμων. Ἐφορος Μαρία Καλαποθάκη ἱατρὸς, γραμματεὺς Ἀνθὴ Βασιλειάδου. Μαθητάτα νοσηλείας και πρακτικῶν ἀσκήσεων. Ἐντὸς ἔτι ἡμερῶν θὰ ἦναι ἔτοιμοι 30 νοσοκόμοι, γυναίκες ὠρίμου ἡλικίας, δυνάμεναι να ἀνθέξου εις τὰς κακουχίας του βίου των στρατοπέδων.

Ίματιοθήκη νοσοκομείων. Ἐφοροὶ Δέσποινα Βλαστοῦ, και Μαρία Φιλήμονος. Γραμματεὺς Ἑλπινίκη Καρακούση. Ἐργάζονται εις τον ρουχισμόν του νοσοκομείου. 40 δωδεκάδες ἀσπρορρούχων και ὄλων των συναφῶν εἰδῶν ράπτονται εις τὸ τμήμα τουτο.

Πίστωσις ψηφισθεῖσα κατὰ την ἐβδομάδα ταύτην εις τὰ τμήματα της νοσηλείας δρ. 10.000.

Περίθαλψις προσφύγων

Περίθαλψις προσφύγων. Διόρισις της πόλεως εις τμήματα. Ἐφοροὶ τμημάτων : αἰ κ και δεσ Μαρία Δραγοῦμη, Μπέσση Μάσσονος, Θεοδώρα Λάμπρου, Ἀμαλία Ἀβέρωφ, Εὐαγγελία Ἐμπεδοκλέου, Ζωὴ Βαλτινοῦ, Οὐρανία Σταίκου και ἐν Πειραιῇ Ἑλένη Πολιτάκη.

Ἐργον περιθάλψου: παροχὴ τροφίμων, ἐπιποιτία και παροχὴ σσιτίου, παροχὴ ἐνδυμάτων και κλινοσκευῶν, ἐπιποιτία ὑγιεινῆς διαίτησι, ἀραιώσεις συνοικισμοῦ. Ἀπὸ τουδὲ περιθάλψις και οἰκογενειῶν ἐφῆδρων ἀπόρων.

Παροχὴ ἐργασίας. Ἐφορος Αἰκ. Λασκαρίδου, γραμματεὺς Ἀθηνᾶς Πέτροβιτις. Ἐργαστήριον εις Ἀθήνας, Πλατεῖα Θε-

ἀτροῦ, οἰκία Κολιάτσου. Ῥάψιμον ἐνδυμάτων και ἀσπρορρούχων του κατὰ ζην και ὄλακσαν στρατοῦ. Παροχὴ ἐργασίας και κατ' οἶκον. Εἰς Πειραιᾶ καταρτίζεται ἀπὸ αὐριον παρόμοιον ἐργαστήριον.

Περίθαλψις χειρῶν και ὄργανῶν των ἐν τοῖς πολέμοις φορευομένων. Τὸ τμήμα τουτο καταρτίζεται ἔτι.

Μέχρι σήμερον τὸ πρὸς περιθάλψιν τμήμα διέθεσεν εις μετρητὰ δρ. 5,000 εις τροφίμα, ἐνδύματα και κλινοστρωμνάς, εἶδη αξίας δρ. 20,000.

Πρόεδρος του Ἐθνικοῦ τμήματος της Ενωσεως των Ἑλληνιδων : ἡ κ. Ἑλένη Γ. Γρίβα.

Ταμίας ἡ κ. Πηνὴ Παπᾶ.

Γενικὴ Γραμματεὺς ἡ κ. Καλλιρρόη Παρρέν.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ο κ. Περικλῆς Λασκαρίδης δια της κ. Λίνας Φιλαρέτου δρ. 170. Ἡ διευθύντρια του Παρθενωγείου Μηλεῶν δις Σάκκαρη ἐξ ἐράνων δρ. 207. Ἡ δις Μαρίου Μποργάκου διευθύντρια της Β'. Δημ. Σχολῆς ἐξ ἐράνων των μαθητριῶν δρ. 34,90, ἡ κ. Ἑλένη Γουδῆ δρ. 100 ἡ κ. Μαρία Νεγρεπόντι δρ. 100. Αἰ κ. κ. Π. Μελέ και Παπαδιαμαντοπούλου ἐξ ἐράνων δρ. 731 ἡ κ. Ἑλένη Μαλανδρινου ἐξ ἐράνων δρ. 29. Ἀνώνυμος κυρία φρ. χρ. 60 ἡ κ. Ζερβουδάκη δρ. 200. Ἡ κ. Αἰκ. Ράλλη δρ. 100. Ἡ κ. Μαρίου Μάτσα δρ. 50. Ο κ. Δημήτριος Πετροκόκκινος δια της κ. Γεωργαντᾶ δρ. 500, δια της δος Δραγοῦμη δρ. 500, ἡ κ. Γεωργαντᾶ δρ. 200, ἡ κ. Γ. Κούππα δρ. 50. Ἀνώνυμος δις ἐκ Λαχέλου δρ. 200. Εἰς εἶδη: Ἐπιτροπὴ κυριῶν ἐκ Γαλαξειδίου 4 μεγάλα κυβώτια ἀσπρορρούχα και ἐνδύματα, ἀνώνυμος ἐκ Ἐθῶν ἐνδύματα, ἀνώνυμος ἐξ Ἀθηνῶν ἐνδύματα.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΤΘΙΑΛΗΣ

Ἐπίσης τὸ μεϊδιάμα του ἐλάμβανεν αἰφνιδίαν γλυκύτητα και τον καθίστα θελκτικώτατον. Ὁ θεὸς μου τον ἤρώτα, περί της ζωῆς των Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐκεῖνος δ' ἀπήντα μετὰ τόνου λεπτοῦ και εἰλικρινοῦς, ὅστις ἐνέπνεεν ἐμπιστοσύνην. Δι' ἀπλῶν, ἀλλὰ τερπνῶν λέξεων διηγῆθη πλείστα ἀτομικὰ συμβεβηκότα, τὰ μὲν εὐτραπέλου φύσεως, ἀλλὰ θλιβερά, δια να δώσῃ ἡμῖν ιδέαν ἀκριβοῦ των παραδόξων ἐκείνων ἡθῶν, ὅπου ἡ ἀτομικὴ ἰσχὺς ἀξίζει συχνάκις κάλλιον του δικαίου, ὅπου ὁ ἄνθρωπος παλαίει πρὸς τοὺς κινδύνους ἐν μέσῳ των διαπληκτισμῶν των ἀνθρώπων και των συμμίχτων συμφερόντων. Ἐκεῖνο, ὅπερ με ἐξέπληξεν ἐκ της διηγῆσεώς του ἦτο ἡ ἀδιαφορία και μάλιστα ἡ περιφρόνησις δια την ἀνθρωπίνην ζωὴν. Ριφθεῖς ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εις τὸ μέσον των ἀγῶνων τούτων ἄνευ οἴκου ἢ θρηϊώδους φιλαυτίας, ἣτις δὲν εἶναι εἰμὴ ἔναστικτον πρὸς διατήρησιν της ἀσφαλείας ἐναντίον των κινδύνων, συνείθισε να μὴ φοβῆται τον θάνατον, οὔτε δι' ἑαυτὸν οὔτε δια τοὺς ἄλλους. Ἡ ζωὴ ἦτο δι' αὐτὸν μία παρακατάθηκη και οὐδὲν πλέον. Ὁ Ροβέρτος Βάλ, ἐντὸς της ἡμετέρας παρτινῆς αἰθούσης, οὐδὲν ἦτο βίανυσος, χωρὶς δὲ να ἔχη οὐδὲν τὸ ἰδιότροπον, χωρὶς να ζητῇ να προζενῆσῃ ἐντύπωσιν, εἶχεν ἐν ἑαυτῷ ἰδιοτροπίαν θέλγυσαν φύσιν ἡμιαγρίαν, ἣτις διήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἰ κ. κ. συνδρομητρίαι αἰ καυστεροῦσαι μέχρι σήμερον τὰς συνδρομάς των να σπεύσου ἐπὶ τέλους να ἀποστείλου αὐτάς. Την αὐτὴν παρὰ κλησιν ἀπευθίνομεν και πρὸς τὰς κ. ἀνταποκριτριάς ὡς και πρὸς τοὺς κ. ἀνταποκριτάς μας να ἐπισπεύσου την εἰσπραξιν και ἀποστολὴν των καθυστερουμένων, διότι ἡ ἀταξία αὐτῆ των εἰσπράξεων καταντᾶ ἀνυπόφορος

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΥΡΙΩΝ

Δὲν ὑπάρχει βεβαίως τόπος εις τον ὁποῖον ἡ γυναικεία ἐργασία να ἐκτιμᾶται και ἐνισχύεται περισσότερο του ἰδικου μας. Εἰς οἰκονομικῶς βιομηχανίαν και ἐν ἐπεδῶθι μέχρι σήμερον ἡ γυνὴ ἠδουκίμησε. Καὶ οἱ βιομηχανοὶ μας ἐκτιμῶντες την ἀξίαν της προσπαθοῦν ὁσημέραι να διευκολύνου περισσότερο την δρᾶσιν της. Ἡδὴ ὁ ἐπὶ της ὁδοῦ Σταδίου γνωστός καλλιτέχνης ὑποδηματοποιὸς κ. Φωστήρας ἱδρυσεν τμήμα Κυριῶν, τὸ ὅπουθι θὰ διευθύνεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γυναικας, και εις τὸ ὅπουθι θὰ δέχονται μόνον κυρία, να διδου τὰς παραγωγίαις των, τὰ μέτρα των και ἐνεργου τὰς ἀγοράς των. Ἡδὴ Γαλλίς κυρία λαμβάνει τὰ μέτρα. Εἰς τὸ τμήμα τουτο αἰ τιμαὶ θὰ εἶναι ἐνταυτῷ κατώτερα ὄλων των ἄλλων ὑποδηματοποιῶν, με ἐργασίαν, ἐνοεταί, ἐντελεστῆραν, στερεωτέρων και καλλιτεχνικωτέρων των λοιπῶν.

Plus de Cheveux blancs ! EAU SALLÉS CETTE EAU SANS RIVALE PROGRESSIVE OU INSTANTANÉE Rend aux Cheveux, gris ou blancs, et à la Barbe, leur couleur primitive. BLOND, CHATAIN, NOIR.—Une ou deux applications suffisent, sans préparations, ni lavage. Produit inoffensif.—RESULTAT GARANTI. 50 Années de Succès ! Parfumeur-Chimiste, 73, Rue Turbigo, PARIS.

Ἐνίστα, εις διήγησιν ἐπεισοδίου τινὸς του παρελθόντος βίου του αἴφνης οἱ ὄφθαλμοὶ του ἐφωτίζοντο, βαθεῖα ρυτίς ἐκοίλαιεν τὸ μέσον των ὄφρων του και ἡσθάνετο τις ὅτι ὑπὸ την γαληναίαν σπουδαίοντητα του προσώπου τουτο ἐκρύπτοντο σφοδρὰ πάθη. Ἀθρομῆτως ἐστράφη πρὸς την Λουίζαν και ἀκουσίως ἐσκέφθη ὅτι αὐτὴ ἦτο πολὺ ἀσθενὴς δια να βεδίσῃ ἐν τῷ βίῳ της βῆμα ἴσον πρὸς ἐκεῖνο τὸ του νέου τουτο ἀνδρός. Τὸν εἶχον φαντασθῇ ὄλος διάφορον, ὀλιγώτερον εὐρωστον, ὀλιγώτερον ἀποφασιστικόν, περισσότερο ὀμοιον της Λουίζης, ἣτις ἦτο ὄλη χαρὰ και στοργῆ. Ποσάκις ἡ Λουίζα και ἐγὼ εἶχομεν χαρακτηρίσει τον Ροβέρτον. Αἰ ἐπιστολαὶ του κ. Βάλ ὄλος θριαμβεύουσαι ἐκ πατρικῆς ὑπερηφανείας παρεῖχον πλείστα χαρακτηριστικὰ της ιδεώδους ταύτης εἰκόνας, ἀλλ' ἡ νέα φαντασία μας την εἶχε συμπληρώσει ἡ μᾶλλον την μεταποιήσει. Ὡστε μετὰ πολλῆς περιεργείας παρετήρουν αὐτὸν την πρώτην ταύτην ἐσπέραν!

Ὁ Ροβέρτος εἶχε καθίσει πλείσιον της Λουίζης· ἐγὼ δὲ ἀκουσίως μου ἐμειδίω, βλέπουσα πόσον ταχέως με εἶχε λησμονήσει, ἀκούουσα αὐτόν.

Πράγματι εις τί ἐχρησίμευον αὐτῇ πλέον! Μόνον κατὰ την ὥραν ταύτην ἡσθάνθη τὸ πρῶτον ζωηρῶς την ἀπομόνωσιν μου ἐν τῇ ζωῇ και ὅτι ἡμῖν ὄλος ἀνωφελὴς εις τὸ μέλλον. Ἐως τότε ἡ πρὸς τον θεὸν μου εὐγνωμοσύνη, ἡ πρὸς την Λουίζαν τρυφερὰ ἀγάπη μου ἐπλήρουν την καρδίαν μου και μοὶ ἐφαίνετο ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπον εις ἑμαυτὴν νέαν αἰσθημα, ἀλλ' εις την θέαν της νέας ταύτης εὐτυχίας, αὐξηθείσης πλείσιον μου, παραδόξως ἀνησυχία με κατέλαβε. Στηριζομένη εις τὸ ἀνάκλιτρον του θεοῦ μου παρηκολούθουν με δύσθυμον ὄμμα τὸ σιωπηλὸν παιγνίδιον του οὔστ. Ἐβλεπον πίπτοντα

ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΣ Η ΗΓΕΜΟΝΙΣ ΣΟΦΙΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Ἐκκλησίαι πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας

Ἑλληνίδες μητέρες, σύζυγοι, ἀδελφαί, θυγατέρες ἐλευθέρου λαοῦ ἐξεγερθῶμεν, ἀδελφωθῶμεν, ἀνακουφίσωμεν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα λαοῦ μεγάλου, λαοῦ πατριώτου, λαοῦ εὐγενοῦς. Ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας χιλιάδες ἐξ αὐτῶν, μέχρι χθὲς ἔτι εὐτυχεῖς, εὐποροὶ, ἔμειναν ἄνευ στέγης, ἄνευ ἄρτου, γυμναί, ἀπορφανωθεῖσαι τῶν πατέρων καὶ συζύγων καὶ ἀδελφῶν των. Αἱ φλόγες τῆς πυρπολήσεως τῶν οἰκῶν των ὑψοῦνται ἔτι οὐρανομήκεις καὶ τόσαι θερμαὶ φωλεαὶ ἀγάπης καὶ στοργῆς, ἐν αἷς ἐπὶ ἔτη μακρὰ καλλιεργεῖται τὸ ὄρατον τῆς ἐλευθερίας ἅνθις μετεβλήθησαν ἐντὺς στιγμῶν μόνον εἰς καπνίζοντα ἐρείπια, ἀνὰ μέσον τῶν ὁποίων τὸ αἷμα τῶν δολοφονηθέντων ἀνδρῶν των ρέει εἰς ρύακας, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου τοῦ θανάτου ρόγχου.

Ἑλληνίδες ἐλεύθεραι! διαθέσωμεν ἐν μέρος τῶν καθημερινῶν περιτῶν δαπανῶν μας πρὸς ἀνακούφισιν γυναικοπαίδων, τὰ ὅποια ὡς χθὲς ἀπελάμβανον ὡς ἡμεῖς ὄλην τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς.

Ἡ Ἐνώσις τῶν Ἑλληνίδων, τῆς ὁποίας πρόεδρος εἶναι ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν πάσης γυναικός, παντὸς ἀνθρώπου πολιτισμένου ἀδιακρίτως ἐθνικότητος. Ὁ ἐλεύθερος καὶ δούλος Ἑλληνισμὸς διέρχεται στιγμὰς κρίσιμωτάτας.

Τὸ Ἐθνικὸν Τμῆμα τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἔχει εὐρύτατον πρόγραμμ. Πλὴν τῆς περιθάλψεως τῶν προσφύγων,

ἐν πρὸς ἐν τὰ χαρτία, τὰ ὅποια οἱ παίζοντες ἀθροῦτως συνήθριζον, καὶ ἤκουον τὸν ψιθυρὸν τῆς συνομιλίας τῆς Λουίζης καὶ τοῦ Ροβέρτου. Τί ἔλεγον;

Ἰκαναὶ ὦραι δέρρευσαν τοιοῦτοτρόπως, ἀκολούθως ὁ θεὸς μου με παρεκάλεσε νὰ ψάλλω κατ' ἡμέραν μετὰ σπουδῆς, εὐτυχῆς διότι θὰ ἀπεδίωκον οὕτω τὴν ἀνεξήγητον μελαγχολίαν μου, καὶ ἀνοίξασα τυχεῶς μουσικὸν τετράδιον εὐρέθη ἐνώπιον μου τεμάχιον τῆς «Ἀλκῆστιδος». Ἄγνων ποῖα ἰσχυρὰ συγκίνησις, ποῖα ὑπνώττουσι δυνάμεις ἐξηγήθησαν τότε ἐν τῇ τεταραγμένῃ ἐκ προαισθημάτων ψυχῇ μου εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Gluck διὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ ἀθανάτου συλλογισμοῦ τῆς Ἀλκῆστιδος, εὐρον τόνους, τοὺς ὁποίους ἠγνόουν καὶ τὰ δάκρυα με κατέλαβον ὅτε ὑψώσασα τυχαίως τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ ἀπέναντι μου κάτοπρον, τὸ βεθυθισμένον εἰς σκοτὸς, παρετήρησα τὰ βλέμματα τοῦ Ροβέρτου προσηλωμένα εἰς ἐμὲ με ἔκφρασιν βαθεῖας ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ. Ἐφρικίασα ἀπὸ ἀλαζονείαν, ἀκολούθως ἀνυπερβλήτου δειλία κατέλαβε τὸ πνευμά μου καὶ ἀποτόμως διεκόπη. Παρῆλθον ἔτη πολλὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀνεπανόρθωτα δυστυχήματα ἔλαβον χώραν, βαρεῖται ὀδύνας κατεσπάραξαν τὴν ψυχὴν μου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ λησμονήσω τὴν πρῶτον ἐκεῖνο βλέμμα, φαραθὲν εἰς σκοτεινὸν κάτοπρον, τοῦ ὁποίου δὲν ὑπώπτευσον τότε τὴν ὀλεθρίαν δυνάμιν. Τὴν ἐπαύριον ὁ Ροβέρτος ἐπανῆλθε καθὼς καὶ τὴν μετεπαύριον καὶ τὰς ἀκολουθούσας ἡμέρας τοιοῦτοτρόπως εἰς διάστημα ὀλίγου χρόνου ἔλαβεν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ μας τὴν θέσιν φανεροῦ μνηστήρος, ὁ θεὸς μου δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐλαχίστην ἀντίρρησην εἰς τὰς συνεχεῖς ταύτας ἐπισκέψεις. Μήπως τὰ δύο ταῦτα νέα πρόσωπα δὲν ἔπρεπε νὰ γνωρισθῶσι πρὶν συνδεθῆναι τὸ ἐν

ἀνέλαβε δι' εἰδικῶν ἐπιτροπῶν τὴν σύστασιν κινητῶν νοσοκομείων, τὴν μόρφωσιν νοσοκόμων, τὸν καταρτισμὸν ἱματιοθηκῶν τοῦ Νοσοκομείου, διὰ τῶν ὁποίων καὶ αἱ Ἑλληνίδες θὰ προσέλθουν ἐπίκουροι εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν. Ἀνέλαβε δι' ἐτέρων ἐπιτροπῶν νὰ παρέχῃ ἐργασίαν εἰς τοὺς πρόσφυγας, νὰ προστατεύῃ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά τῶν ἐν τοῖς πολέμοις φονευομένων καὶ νὰ προσέρχεται ἐπίκουρος τῶν οἰκογενειῶν τῶν κληθέντων εἰς τὰ ὄπλα ἀπόρων ἐφείδρων.

Ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντων τῶν ἄνω τμημάτων τὴν συνδρομὴν τῶν δυναμένων.

Ἡ Πρόεδρος

ΕΛΕΝΗ ΓΡΙΒΑ

Ἡ Γραμματεὺς

Καλλιρρόη Παροῦν

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ δέρματος *chevreau*. Ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ νὰ καθιρέθῃ κανεὶς ἀπὸ *chevreau* ὑποδήματα, εἶναι νὰ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο κρέμαν γάλακτος. Πρέπει πρὸς τοῦτο τὴν ὑποδήματα νὰ εἶναι ἐντελῶς στεγνὰ χωρὶς τὴν παραμικρὰν κηλίδα πηλοῦ. Κατόπιν με ἐν τεμάχιον φλανέλλας προοτρίβει τὴν κρέμαν καὶ ἔπειτα σκουπίζει με ἐν στεγνῶν ὑφασμα.

Πῶς ἐμποδίζεται ἡ βαθμιαία ἀπόσθεσις τῶν χρωμάτων τῶν ὑφασμάτων. Βράζετε ὕδωρ τὸ τέταρτον τῆς ὀκτῆς μετὰ σάπωνα, ἕως ὅτου διαλυθῇ ἐντελῶς, προσθέσετε ὀλίγην στύψιν ἐκβράζετε με τὸν σάπωνα. Πλύνετε τὸ χρωματιστὸν ὑφασμὰ σας εἰς τὴν σανίδα αὐτὴν ἀλλὰ μὴ τὸ τρίβετε. Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη δεῦτερον πλύσιμον. θέτετε ἐκ νέου εἰς τὸ ὕδωρ σάπωνα καὶ στύψιν.

ΤΣΟΚΟΛΑΤΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἡ Παγκοσμίου φήμης τσοκολάτα Παυλίδου εἶναι τὸ λεπτότερον καὶ ἡδύτερον προγεῦμα, ἀνωτέρα ἀσυγκρίτως τοῦ καφέ ὡς μὴ βλάπτουσα ποσῶς τὰ νεῦρα, ἀλλ' ἀπεναντίας δυναμόνουσα ταῦτα. Εἶναι ἡ δυναμωτικωτέρα καὶ θρεπτικωτέρα τροφή ὡς περιέχουσα ἐν μεγάλῃ ἀναλογίᾳ πάντα τὰ πρὸς θρέψιν ἀπαιτούμενα συστατικά.

Πωλεῖται ἀντὶ 5 δραχ. ἡ ὀκτῆ ἢ δὲ βανίλλιας δρ. 6.60 καὶ ἐκάστη ὀκτῆ ἀρκεῖ διὰ τριάντα καὶ πλέον μεγάλα προγεύματα.

πρὸς τὸ ἄλλο! Ἡ Λουίζα ἄλλως τε δὲν ἐζήτησε οὔτε νὰ καταπολεμήσῃ οὔτε νὰ κρύψῃ τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν, ἥτις τὴν εἴλυσε πρὸς τὸν Ροβέρτον. Καθ' ἐκάστην οὕτως ἐγένετο ἀγαπητότερος εἰς ὄλους ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ὑφίστατο τὴν δυνάμιν τῆς ζωηρᾶς καὶ τρυφερᾶς ταύτης φύσεως, τῆς ἰσχυρᾶς πλὴν γλυκεῖας θελήσεως, ἥτις ἐδέσποζεν ἀκόπως. Ἡ ζωὴ του ἔρρεεν ἐν μέσῳ τῆς οἰκογενειακῆς ἡμῶν ἐστίας μόλις κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἀνασχόλους ἐξ ἀνάγκης ὥρας ἠξίον νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν Παρισίων· αἱ μόναι στιγμαί, αἱ ὅποια τοῦ ἐφαίνοντο ἄξια διὰ νὰ ἀριθμηθῶσιν, ἦσαν ἐκεῖναι τὰς ὁποίας διήρχετο εἰς τὸ μικρὸν μέγαρον τῆς ὁδοῦ Grenelle μεταξὺ τῆς Λουίζης καὶ ἐμοῦ. Ἦρχετο συνήθως τὴν τρίτην ὥραν· μόλις εἰσῆρχετο, διηγείτο ἐν λεπτομερεῖᾳ τοὺς ἀτκόπους προῖνους δρόμους του. Ἐπίσης ἀπῆτει νὰ τῷ διηγηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὰ σπουδαῖα συμβάντα, τὰ ἐπελθόντα ἀπὸ τὴν προτεραίαν. Ἐνίοτε ἐλαμβάνομεν βιβλίον τι καὶ εἰς ἐξ ἡμῶν ἀνεγίνωσκεν ὑψηλοφώνως, ἀλλὰ παρευθὺς, ἄπειρο ἐρωτήσεις, εὐφυολογίαι καὶ γέλωτες διεσταυροῦντο μεταξύ μας καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἔμεινε ἀτελειώτης, πῖσας δὲ τὰς ἐπισκέψεις δυσχερῶς τὰς ἐδεχόμεθα, διότι διεκοπτον τὴν φιλικὴν σχέσιν μας. Διατηρῶ ἀκέρμη ζωηρῶς τὰς ἀναμνήσεις τῶν διαρυσσασῶν ἐκεῖνων ὥρων, τῶν ὁποίων τὴν γλυκύτητα ἅπασα ἡ βαθεῖα θλίψις τῆς ζωῆς δὲν θὰ με κίχη νὰ καταρασθῶ.

Τὸς ἐπέρας μετεβαίνομεν εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὰς συναυλίας καὶ ὅταν δὲν ἐξηρχόμεθα ἐκαθήμεν πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ ἔψαλλον μετὰ τῆς Λουίζης, ὅποτε ὁ θεὸς μου ἔπαιζε τὸ αἰώνιον αὐτοῦ οὔτε. Αὐταὶ ἦσαν αἱ λαμπρότεραι στιγμαί.

(ἀκολουθεῖ).